



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

SANCTI|| IOANNIS|| DAMASCENI OPERA,||

Johannes <Damascenus>

Parisiis, 1577

De morbo & imbecillitate laborantibus: & quòd eos visitare oporteat. cap.
xcix.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-71880](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-71880)

Basil. Naturâ hic morbus iuuenibus insitus est, ut præ animi leuitate iam se tenere existimēt et quæ sperant. Nam cum tranquillitatem aut nocturnam quietem nacti sunt, eiusmodi rerum species sibi fingunt, quæ nullo modo existere queant, mentis videlicet leuitate ad omnia velut præcipites acti, ac vitæ splendorem, amplum matrimonium, elegantem sobolem, longam senectutem, delatōsque ab omnibus hominibus honores sibi proponentes. Deinde, cum nusquam cogitatione consistere, gradūque figere possint, supra modum intumescunt, & qua sunt amentia, speratis rebus, tanquam iam presentibus, ac velut ad pedes positus frui sibi videntur.


Naz. O-rat. de seipso. Inter eum qui ætate puer est, & eum qui puerili animo est, nihil interest. Quidnam carne genio indulgente, ac præcipiti iuuentute stolidius est? Iuuenili adhuc ætate est quispiam? Aduersus vitiosas affectiones fortem ac strenuum se præbeat: atque hoc emolumentum ex iuuentute percipiat, ut non ea, quæ huic ætati consentanea sunt, patiatur, verum senilem prudentiam in florenti ac vegeto corpore colat. Atque ex hac victoria maiorem animo voluptatem capiet, quam qui in Olympia coronam consequuntur.

InTetrast. Vtrumque turpe, cum sene est infirmior Iuuenis, eoque stultior rursus senex. Ergo ille, ut ætas postulat, prudentia excellat: at hic ante canos sit sophus.

Euagr. Greg. Nyss. Cōsiliū in omni re à senibus percedum. Iuuenis placidus multa sùfferit: imbecillis autem animi senem quis sùfferet? In omni ut plurimum negotio periculosum est à iuuentute cōsiliū capere: nec facile quisquam rem aliquam magni momenti ex sententia successisse reperiat, in qua ad deliberationis societatem senectus adhibita non fuerit.

De morbo & imbecillitate laborantibus: & quòd eos visitare oporteat.

CAP. XCIX.

Prout. 21.  VI obturat aurem suam ad clamorem pauperis: & ipse clamabit, & non exaudietur.

Ecclesi. 7. 38. 30. Non te pigeat visitare infirmum: ex his enim in dilectione firmaberis. Fili, in infirmitate tua ne despicias teipsum: fedora Domini, & ipse curabit te. Melior est mors, quam vita amara: & requies æterna, quam languor perseverans.

Mat. 25. Iac. 5. Infirmitas eram, & visitastis me.

Gal. 6. Infirmatur quis in vobis? inducat Presbyteros Ecclesiæ, & orent super eum, ungentes eum oleo in nomine Domini. Et oratio fidei saluabit infirmum, & alleuiabit eum Dominus.

Alter alterius onera portate: & sic adimplebitis legem Christi. Mementote infirmorum: ut qui ipsi quoque sitis in corpore.

Naz. Mat. 25. Effrenata prosperitati morbus cum sapientia coniunctus præstat. Quòd si propter egestatem nihil habeas, quòd pauperi impertias, teipsum offer, ac verborum consolationem ipsi muneris loco adhibe. Infirmitas eram, inquit, & non visitastis me. Opes non habes? At pedes habes, & os, & sermones. Ingredere, & consolare, ac mœrorem pelle, alacrioremque ac patientiorem egrotum redde.

Chrysof. Ne te, ò homo, fratres tuos egrotantes visitare pudeat. Siquidem huiusmodi visitationes & hortus, & prædicationes, atque conuiuuii amœniores sunt. Nam ex hortis nihil boni nobiscum domum referimus: ex conuiuuiis rursus ebrietatem ac dementia, & innumera mala. At ex huiusmodi visitationibus lætas spes, diuinam benevolentiam, cœlestem fiduciam, animi probitatem & æquitatem lucratur: atque hoc denique, ut nullis rerum euentibus consternemur, sed in omnibus, quæ humanitus accidunt, philosophicum animū præstemus.

Aduersus eos qui egrotant. Plerique diuites à sanis ministerium exigunt, & quidem citra ullam indulgentiam: egrotantium autem nullam omnino curam gerunt. Verum, oborto morbo, visitationis omnis experti

A expers iacet humi abiecta ancilla. Non herus ad eam animum adiicit, non hera eam ^{visi-}tum ser-
tat. Quòd si etiam quandoque ipsi ad egram accedere necesse sit, haudquaquam ut pari ge-
nere ^{uorum} tam inuisit, sed toruo eam oculo intuetur, atque aspero sermone alloquitur: inatura ni-
mirum, ob superbia tumorem, cognationem suam inficiente. Quid? An non Scripturas le-
gitis? An nescitis quid sanctus Dauid dicat, Sicut oculi seruorum in manibus dominorum ^{ra nulla}
suorum, sicut oculi ancilla in manibus dominæ suæ: ita oculi nostri ad Dominum Deum ^{afficiun-}
nostrum? Hac similitudine fac commonearis: time quæ scripta sunt: morbo laboranti opem ^{tur.}
affer. Saluator primum homo non erat: Verum cum Vni genitus Deus esset, tamen homi-
num causa homo fieri sustinuit. At tu, cum homo sis, contribulem tuum, tanquam disparem
reiciis, atque eiusdem tecum generis naturam misericordia prosequi recusas: ac, cum brutū
B animal claudicat, ob usum tuum ipsius curam geris: cum autem famulus tuus, animal ra-
tione præditum, in morbo versatur, susque deque id habes, neq; ipsius cura aliqua afficeris.

Quòd vigilanti animo nos esse, ac salutem nostram curare oporteat.

C A P. C.



E D E D E R I S somnum oculis tuis, nec dormitent palpebræ ^{Pro. 6.}
tuæ: Eruere quasi damula de manu, & quasi auis de manu au-
cupis.

Sicut pisces capiuntur hamo, & sicut aues laqueo compre- ^{Eccl. 9.}
henduntur: sic homines capiuntur in tempore malo, cum eis
extemplò superuenerit.

C Cautè tibi, & attende diligenter auditui tuo: quoniam cum ^{Eccl. 13.}
subuersione tua ambulas. Omni vita tua dilige Deum: & inuoca illum in salute
tua. Attende tibi ipsi, ne cadas.

Qui stat, videat ne cædat. Ego igitur sic curro, non quasi in incertum: sic pu- ^{1. Cor. 9.}
gno, non quasi aërem verberans: sed castigo corpus meum, & in feruitutem redi-
go: ne fortè cum aliis prædicauerim, ipse reprobus efficiar.

Sobrius estote, & vigilate: quia aduersarius vester diabolus, tanquã leo rugiens, ^{1. Pet. 5.}
circuit quærens quem deuoret: cui resistite fortes in fide.

D Tu verò vigila in omnibus, labora, opus fac Euangelistæ, ministerium tuum ^{2. Tim. 4.}
imple.

Super occultos laqueos fac perpetuò sublimior incedas: ne alioqui, dormiente te, malum ^{Nat.}
semen admisceat malorum & ariorum sator, atque inuidus hostis.

Binis negatur (finis hic) modis Deus,

In Tetraff

Sermone, Vita, sedulus fraudem caue.

(Nam Marte recto iugiter lacefferis.)

Lustris opus sit ne tibi nouissimis.